

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Semel locutum esse Christum, fidelisatis est animæ ut Vocem ejus semper
audiat & sequatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

discretor cogitationum atque intentionum cordis: quæ certè admiranda effecta, & quæ plura ibi refert Apostolus soli Christo seu Deo conveniunt & tamen illa sermoni ejus attribuit, quasi diceret, Christus & sermo ejus unum & idem sunt. Sic quando dicitur in Evangelio, quotquot eum receperunt, filios Dei fecit, non de hospitio, inquit sanctus Augustinus sed de auditu debet intelligi quotquot eum receperunt, vel non receperunt Evangelium, tot Christum recepisse vel non recepisse dicendi sunt, quo etiam sensu dicitur quod nati sumus non ex semine corruptibili, ut ait S. Petrus, sed incorruptibili per verbum Dei vivi & permanentis in æternum, hoc est verbum quod Evangelizatum est in vos. Unde apertè patet quod vox seu verbum Christi sit ejus quædam representatio, cum sit ipsa ejus virtus, ipsa ejus sapientia, ipsa bonitas & penè quidquid est: Unde verè beati sunt qui audiunt verbum illud & faciunt.

Ioan. 3.

1. Pet. 1.

Luc. 11.

III. PUNCTUM.

SIC igitur Vocem seu Verba Christi sicut ejus Imaginem fidelis anima reveretur, quia sicut in imagine præsentat exteriori Christi faciem, ita ejus verbum, interiori exhibet: ac proinde si propter representationem, imago Christi colitur, non minus debet coli ejus verbum quod æquè illum nobis representat: Sic in Cantibus non minus desideratur vox Sponsi quam ejus facies: nam ubi dictum est, ostende mihi faciem tuam, statim additur, sonus vocis tuæ in auribus meis: Vox enim tua dulcis & facies tua decora, quasi diceret sponsa cujus hæc verba magis quam sponsi esse affirmat S. Gregorius Nyssenus & alii apud Tironum Interpretem si fieri posset dilecte mi, ut te simul viderem & audirem, per gratiam mihi valde foret: quod si tamen unum negatur, ac saltem concedatur alterum: si te videre non possim, saltem te audiam, ut sic vox tua tuam suppleat faciem, & te quocumque modo præsentem habeam.

Noverat enim sponsa noverat hunc divinæ modum præsentia per vocem Dei, non minus esse celebrem & frequentem quàm per ejus faciem. Sic enim dum prius Moyli Deus apparuit in monte Horeb, visus est quidem ardere rubus, sed tantum abesse ut quid de Deo Moytes viderit quia potius de illo expresse dicitur: Abscondit Moyses faciem suam, non enim audebat aspiciere contra Deum. Quo igitur illi modo Deus appa-

Exodi 3.

rui nisi per vocem? Sicut cum in eodem ipso monte, sed multò post tempore Deus apparuit Heliae non in facie sed in voce, non visu sed auditu. Et ecce, inquit Scriptura, vox ad eum.

3. Reg. 19.

Quod luculentius etiam patet in illa omnium celeberrima Dei ad eunctorum populum apparitione facta, cum eilegem digito suo scriptam in duabus tabulis tradidit. An per faciem apparuisse Deus dicitur, an per vocem? Audi Moysen de re tota ut expresse populum postea monuit: Vocem, inquit, verborum ejus audistis, & formam personæ non vidistis. Quasi aperta voce diceret, sic apparuit vobis Deus per vocem suam sicut per faciem, quia vox scilicet non minus personam representat quàm facies, nec minorem à nobis exigit cultum Deus auditus quàm visus.

Deut. 5.

Itane verò id tibi persuasum in praxi habes? Itane verba Christi, sicut si præsens ipse adesset, veneraris? An velles vel ejus imaginem sic proterere sicut verba ejus à te proteruntur cum negliguntur, cum effectum nullum in te habent, cum opposita mundi verba plus in te valeant? Qui spernit me, inquit ipse Dominus, & non accipit Verba mea, habet qui judicabit eum. Sermo qui in locutus sum, ille judicabit eum. Mira certè est sententia Divi Augustini afferentis nihil minus esse verbum Christi quàm ejus corpus, nec minori poena dignum esse qui Verbum Christi negligenter audierit quàm qui corpus Christi sua negligentia in terram cadere permisit. Sunt ejus Verba quæ plura referuntur in 3. parte, Ferra 2. Hebdomada ubi exponitur Parabolæ feminis seminati in terram quadruplicem. De qua item Parabolæ & per verbo Christi fufius in 2. parte, Dominica Sexagesimæ.

Ira. 9. in quibusd.

Ioan. 11.

Quæ ut firmius corroborentur, addi posset & exornari ditius hæc Veritas.

Semel locutum esse Christum, fidelis factis est animæ ut Vocem ejus semper audiat & sequatur.

Ratio est, quia fidelis anima satius est ad Christi sui vocem audiendam & sequendam, si semel ejus voluntatem & propositionem intelligat. Quid enim aliud opus, cum non aliter eum sequatur anima quàm quod intelligat ipsum velle, nec aliter ipse loquatur quàm ut declaret animæ quid ab ipsa velit? Indica mihi quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie. Quid

Cant. 1.

Quid scilicet à me velis, & quò me ire jubeas.

Sed semel locutus esse Christum satis est ad indicandum quid velis; Semel olim dixisse Christum dum inter homines agebat, Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me: satis est ad indicandum unicuique fidelium unoquoque loco & tempore, quòd ab ipso velit hanc abnegationem sui & quotidianam suæ Crucis tolerantiam. Sicut enim suis discipulis tum dixisse sufficit ut nobis etiam dictum putemus, sic semel dixisse satis est ut semper nobis dictum putemus, seu potius ut semper ita præstandum quòd semel dictum est, cogitemus. Nec dubitare debemus, inquit sanctus Leo, hanc vocem non solum ad discipulos Christi, sed ad cunctos fideles, totamque Ecclesiam pertinere, quæ salutem suam in eis qui aderant, non verbaliter audiebant. Sicut ergo totius est corporis eis vivere, sic totius est temporis crucem ferre, quæ meritò ferri unicuique suadetur quia propriis moluitur que mensura ab unoquoque toleratur. Primum nomen est persecutionis, sed non una causa est certaminis, & plus plerumque periculi est in insidiatore occulto, quam in hosti manifesto. Quali diceret, sicut insidiator ille occultus nunquam nos cessat persequi, sic nunquam à resistendo cessandum est, & sic semper pugnando crux est ferenda. Sic enim nos sibi tam præsentem Christum habebat cum hæc diceret, quam quos habebat præ oculis: & nobis ut prodesse ad singula quæque momenta non minus intendebat, quam quibus loquebatur; cur non igitur similiter illum nobis præsentem exhibeamus, cum expresse propterea nobis sit dictum: *Vobis ministrabant ea quæ nunc nuntiata sunt vobis per evangelizatos verunt vobis?*

Denique quòd rem totam concludit, sic est authenticè dictum in libro Job, *Semel loquitur Deus, & secundo id ipsum non repetit*, quali non sufficit quòd semel locutus est in Scriptura quæ ipse ejus loquitur, inquit ibi S. Gregorius, *causam nostram singuli si requirunt, invenimus: nec opus est ut in eo quòd specialiter tolerat, responderi sibi. De vna voce specialiter querat. Ibi enim nobis omnibus in eo quòd specialiter patimur, communiter respondetur. Ibi vna præcedentium sit forma*

sequentium. Ibi videlicet invenimus quòd Paulus carnù suam infirmitate tentatus audivit, *sufficit tibi gratia mea, nam virtus in infirmitate perficitur. Quòd idcirco illi in infirmitate propria dictum est ne sigillatim nobis omnibus diceretur. In Scriptura igitur sacra vocem Dei afflicto Paulo audivimus, ne cum fortasse affligimur, singuli audire eam privata consolatione gitareremus: quia semel loquitur Deus, & id ipsum secundo non repetit, quia in Scriptura sacra quidquid potest singulis evenire, comprehendit, atque in illa per exempla præcedentium etiam vitam sequentium informare curavit.*

Tum verò ibidem pergens sanctus Doctor verba illa explicare de Divino verbo quòd semel loquitur Deus, unigenitum semper gignens filium: copiosam subministrat materiam id ipsum transferendi ad propositam Veritatem ob analogiam multiplicem quæ in utroque Verbo & intra genito, & extra prolato convent, Unde tandem concludatur quòd sicut ad fidem nobis est latis, vel semel audivisse quæ sunt credenda ut credantur, sic planè ad charitatem ut quæ agenda sunt, fiant. Quòd fusè declaratur in 2. parte, Feria 4. Hebd. 4. post Pascha. Videri etiam debet in eadem parte, Feria 3. Sexages.

Quòd Christus semel suis, hoc in omni semper casu tibi dicit, *Non turbaverit cor tuum.*

Quæ item de non differendo, passim in singulis partibus. Ac demique cum sit proprius hic character ovium Christi, *Vocem ejus audire*; Quam sint paucæ oves quæ illam audiant, quam sint pauci qui salventur, quam sint pauci qui Christo credant: Vide in 2. parte, in Septuag. Et in 3. In Transfiguratione Domini. Nec non in appendice ad Missiones, de præjudiciis salutis oppositis, capite 4. & sequentibus.

DOMI-